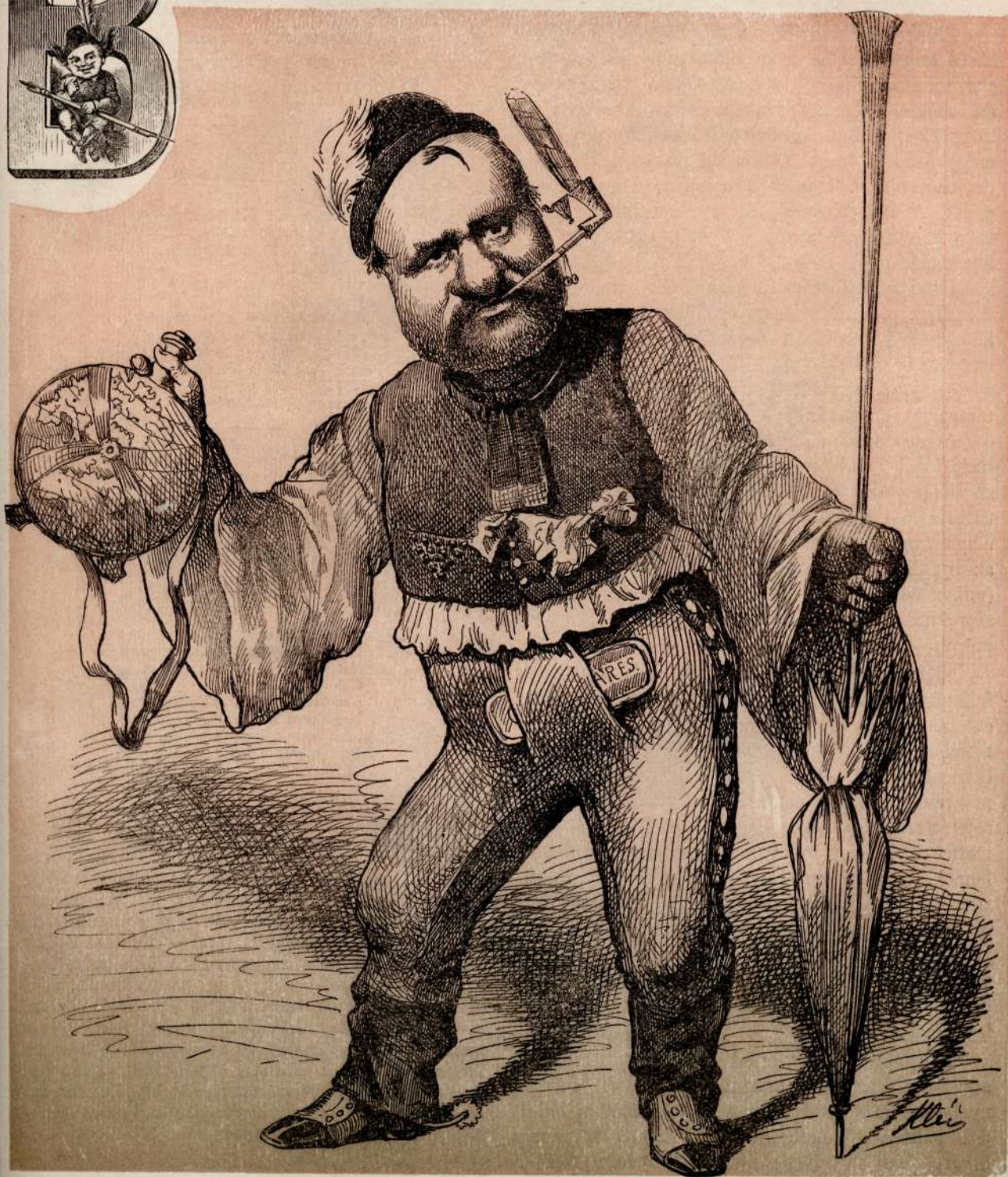

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.
Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Mariássy Béla.

Már csak azért is kitünő hazafi, mert azon kívül hogy a világ nem sokat tud róla, ő sem tud sokat a világról, a minnek nem természetes, de mégis megmagyarázható következménye az, hogy ezen kitünő szélbalek hazánkfia úgy van meggyőződve, hogy nem a magyarba kell civilizációt oltani, hanem a civilizációba a magyart. A két elemnek, t. i. a specíficus magyar és a civilizatoricus elem illetén egyesítése oly harmóniát szül, melyet Abonyban hazafiságnak, külföldön quodlibetnek neveznek az emberek.

Igy p. o. Mariássy, ezen az ő theoriájához képest, szüre ujjában regáliákat hord mert a magyarság a szür viselését megköveteli, azzal pedig, hogy regáliákat szíjon, civilizált voltának tartozik; így továbbá a csutorát, tekintve hogy ősi és specíficus magyar butor, nem lehet a civilizációnak fölálodni; hanem beoltva a civilizációba *globus* alakjában igen jól fest. Ezzel a theoriával egészen megegyez, ha Mariássy Béla maga tanyáját elnevezi villának s a béresnek nem az ilyenét meg amolyanát keríti el, hanem szidja (mikor részeg, nem ő, hanem a béres) „Bakhusát“, mikor istentelenkedik (ismét a béres) Jupiterét, stb.

Kitünő hazánkfiának ezen álláspontja és felfogása kétségtelenné teszi az ő politikai állását is. Ő feleslegesnek tartja a csutoráról lemondani, csinál tehát belőle globust, és azt hiszi, hogy a szélbali politika ezzel a külsővel már európai színvonalon áll. Pártolja a „népfenség“ nevében a vármegyei czopfot és a kormányt nem ilyen amolyan bitangnak és tehetetlennek szidja, hanem „illiberalisnak“, „aristokratikusnak“, és ezzel azt hiszi, hogy eleget tett az európai demokrata áramlatnak; elnevezi pártját demokrata szabadelvű pártnak, mint tanyáját villának, és elég boldog (a szentírás értelmében) hinni, hogy az által már azzá is lett, és így tovább.

Legujabban egy munkán dolgozik, melyben azt fogja fejtegetni, miként lehetne az európai nyelveket magyarul ragozni, tekintettel a baloldali politikának érthetővé tétele által. E munka hivatva van a „Neuer freier Lloyd“ fölösle-

gessé tenni, a mi a szenvedő emberiség haláljára bizonyára számíthat, ha elsül, a mi nem tartozik a lehetetlen dolgok közé, tekintve, hogy a tejes fazék is elsül, ha az isten úgy akarja.

Ez mind, a mit tudunk felőle. Pedig egyebet sem hittünk róla elmondhatni mint azt, hogy született, él s hogy nyilván meg is fog halni.

B. J.

feriáliák.

„Haza haza! bűn ha itt még
Csak egy órát töltök,
Debatt, többség, felsülések
Vigyen el az ördög!
Otthon egész tucsat kutya
Csóval farkat nékem,
S kezemet ha odanyujtom,
Nyalogatja szépen.
Ökör s birka nem mond ellent,
Mind azt bögi: jól van.
Törvényhozás politika
Maradj a pokolban!“

Döbröczönben minden kémény
Vidor füstöt erget,
Csapszékeken ablak, ajtó,
Mint vidám szem s száj nevet,
Kapuk felett nagy szégek
Integetek nyájasan.
Mi is lehet ennek oka? —
Pista bácsi otthon van.

Csépeltet a balogpárti:
Hiszen nincs már benne szem,
Mit veritek? — így rivalt rá
C éplőre mérgesen.
Rátétkintve egy közülök
Négedesen így felel:
„Azt hittük, hogy a szolgának
Urát utánozni kell.“

A lelkes ügyvéd és a buzgó ügybarát

kergettetvén „az önfentartás ösztöne“ által: a vázci vizsgálati fogságból megugrottak. A „Magyar Ujság“ erre azt jegyzi meg, hogy csakis a mostani kormány alatt vihet valakit ily *kétségbeesett lépésre azon körülmény*, hogy hónapokig kell várni az ítéletre. Ez kétség kívül félhivatalos commentár az önfentartás ösztönének mysticus kifejezésére, s így mi tévedtünk, midőn azt hittük, hogy a lelkes ügyvéd és buzgó ügybarát, kiket a demokrata körök aerája szépen *felvetett* és az igazság kezére szolgáltatott, az akasztófa elől szökött meg; mert ime, a „Magyar Ujság“ félhivatalos commentára szerint azért szökött meg a két jó madár, mert *kétségbeesett az igazságszolgáltatás lassu menctén*. — Mégis csak becsületes két ember vót a'! —

Ghiczy Kálmán. Jujujú! Mit látok? Égnek mered a pápaszemem.

Nyári Pál. Thyü, veszett teremtetten!

Tisza Kálmán. Ha curator nem volnék, szörnyű nagyot káromkodnám!

Bankó Tóni. God dam!

Deák Ferencz. Csak tessék besétálni Justi kisasszony, szívesen látjuk.

Ritornello.

Ösmegyei avit czopfos módi,
Te ménkömód beléd ütött Bódi,
Nem fogsz abból soha felocsódni.

Ujabb kornak nem kell már az ó hit,
Temessük el a táblabíróit,
Egy kis rendnek helyet adni jó itt.

Elég soká élvezted a bónit,
Rontottál is ugyan, amíg vót mit,
Az uj aera immár sirba lódit.

A „Gaulois“-ból.

Vienne, jul. 20.

A delegációk, a magyar baloldal e kedvencz intézménye és teremtménye, összeültek s elkezdék tanácskozásait. Tagjai egytől egyig ellenzékiek. Eddig legkiválóbb szerepet játszik a budai polgármester Wármán s a legelső magyar bankár Házmán, kit áldozatkészgéről magyar Peabodynak neveznek, mert összes vagycynát különféle nemzeti és hazai czélokra adományozván, annyit sem tartott meg, amiből megélhetne. Há-lából a nemzet egy jószágot akar neki ajándékozni s egy *Királi* nevű földbirtokos már fel is ajánlta e czélra *Geudeulleu* nevű jószágát. Csak egy hibája van e nevezetes embernek s ez ultramontansága. Vakbuzgó katolikus létére még ma *hajnalban* bizalmi adresszt kívánt a pápához az oecumenikus zsinat összehívásáért küldetni. Jeles beszédet tartott a bár kistermetű, de nagyeszű *Wodi Áner*, ki a bárói czimet már kétszer visszautasítá. Egyébiránt az ülészak főérdekét megint *Andrássy* báró képezi, ki a magyar esászárt rábirta, látogatná meg a száműzetéséből nem rég hazakerült Nagy Kázmér, néhai lengyel alkirályt — Lembergben. Ennek titkára Smolka tegnap járt itt külön küldetésben, hogy Lublinban ezer évré feltámassza az elnyomott orosz Lengyelországot. *Andrássy* Gyula báró hosszasán értekezett vele s négy órai tanácskozás után sikerült egy magyar-lengyel-svéd-román-szerb-szász-szövetség alapvázlatát körvonalozni, mely azonban egyelőre titokban tartatik, miután éle főkép Oroszország ellen van irányozva. *Andrássy* herczeg Cogolnicheanu román minis-terrel is egy titkos conventiót kötött, mely szerint a rnmánok átengedik Magyarországnak Romániát (Ruménie) és cserében kapnák érette Oláhországot (La Valachie). Az Oroszország elleni hadjáratra 3 csavargózost, 4 monitort s 6 korvettet rendeltek Angliában, mely hajóhad Bessarábiát tartandja blokirozva. Ezeket vezeti b. Vécsey, az uj magyar admirális, ki a lelépött Zichy Antal altengernagyot ideiglenesen helyettesíti. Vicomte *Andrássy* Gyula Serranóval is alkudozásban van, mert egy magyar herezeget akarna a spanyol trónura ültetni. Bismarkkal pedig titkos véd- és dacz-szövetséget kötött, hogy a cseheket ekkép visszakényszerítse Ausztriához. Végül még egy érdekes újságot irhatok. Mint *Pestről* tudósítanak, a magyar szélső ellenzék vezére, az Amerikában tartózkodó asztalosmester Madarász váczí fogházából megszökvén, nagy mennyiségű ópiumot elvitt. Másap azonban elfogták. (De már ez hazugság! Szerk.)

Nyári karczolatok.

I.

Vidékiek a fővárosban.

Megérkezés.

APA. Ide mellém a hányan vagytok! Zsuzsi, a podgyász czédulát te tetted el!

MAMA. Apjokom, az nálad van! Hiszen Czeglédén, hogy átszálltunk a másik vonatra, adtam át neked. A gyereket is én hurczoljam, a három paktáskára is én vigyázzak!..

APA. Nálam nincs, ha mondom. Könyökig vájkálok a zsebeimben, a portmunét is kifordítom — nem akadok rája.

LACZI (18 éves rúpók magában fújja :)

„Keresi a Klára
De nem akad rája.“

APA. Ne verselj most, hanem elékerítsd azt a czédulát! Piroska, te sem tudsz róla? Még itt rekedünk! Gondatlan cselédek vagytok.

PIROSKA K. A. Parancsol papa?.. A málhaczedula?.. Még Vecsésen Esztiike játszott vele. Nini, hisz most is nála van! (Csakugyan Esztikénél találják meg az elismervényt. Alig lehet a szájából kivenni. Ugy össze van az nyomorítva, ugy kiszoptott abból mindent a gyermek, hogy a papirt alig lehet kifejtetni.)

MÁLHAFELÜGYELŐ. Piszok czédula! (Dörmögve :) Schmuczbagage übereinander! (Fenszóval :) Alig lehet elolvasni!

APA. Hisz németül van, kérem alásan!

Befelé.

MAMA. Laczi, hány darab van kívül a bakon? Ott van mind a kettő? Esztikém te az ölembe ülsz, hogy ki ne essél a szekérből.

ESZTIKE. Hát esz a Pest, nyanya?

MAMA. Ez, aranyosom. Piroska, fogd a katulyát! Jézusom, ne pipálj a koesiban János, majd elfulok!

APA. Heh, heh! Nem akadtak rá a Lónyay gyalog huszárjai! Ilyen szüzdohányt se pipáztak még ezen a Pesten!

MAMA. Nem tudom, minek megreszkírozni az ilyet! Még ugy megfizetsz egyszer, hogy mindnyájan megbánjuk. Melyik hételbe is szállunk?

APA. Hát a griffbe. Apám, öregapám is oda-szálltak.

Vándorlások.

APA. (Kinéz az ablakon) Hol áll meg ez a szamar! Szé, fiakker!

FLAKKER. Pitt, hier is.

APA. Hir is a fenét! Kerepesi ut a nemzeti színház mellett.

FLAKKER. Na ja? Dés is ja der Griff, jetz had er si magyarasirt. Mostan a neve zum Pannonia.

KELLNER (Bedugja fejét az ablakon) Sajnálom, nem szolgálhatok szobával. Mind bezetelve van már.

LACZI (a bakon.) Csak a Kammonban bevezölhetnék már!

MAMA. No hát hajtson más vendéglőbe. (Mennek a „nemzeti“ fogadóba.)

SZOBAPINCZÉR. Táviratilag rendeltek nagyságtok szobát?

APA. Eh, mit táviratilag! Nyisson két szobát, de földszintit ám, mert én nem szeretek lépcsőket mászni.

SZOBAPINCZÉR. Földszint nálunk csak boltok vannak. Különb en a harmadik emeleten sincs szabad szobánk.

APA. Ejnye, hogy üssön bele a ménykő az ilyen dologba! Hát hol kapunk szállást?

SZOBAPINCZÉR. Talán a „magyar királyban“. (Odahajtatnak, ott sem kapnak.)

PIROSKA K. A. Jaj papa, de unalmas ez a koválygás! Mégis csak jobb lett volna asszonynéinél megszálalni a Krisztinastadtban.

APA. Majd igen, ötöd magunkkal két egérlyukba! (Megállnak az „Europa“ előtt. A portás megcsendíti a harangot.) Nyitasson nekem két szobát!

SZOBAPINCZÉR. Deux pièces retenues, mesdames et messieurs?

APA. Mit orgonál ez a talián?

MAMA. Piroška, hiszen te tudsz angolul. Mit akar?

PIROSKA K. A. (kelletlenül, zavarban.) Que? — Oui. Un logement pour le père pour le mère pour mon petit sœur et mon grand frère et....

SZOBAPINCZÉR (mosolyogva.) Et pour mademoiselle aussi?

PIROSKA K. A. Oui. Je aussi.

APA. No hát mi lesz? Hőben szi czváj czimmern für mikh und májnen familia? Alig lép be az ember ebbe a Pestbe, már kilenczféle nyelven köll beszélni. Nohát mi lesz már? Széna-e vagy szalma?

PIROSKA K. A. Szalma, apa! Azt mondja a keller hogy ha előlegesen nem rendeltünk szobát, nem kaphatunk.

SENSAL (betolja képét a kocsiblakon.) Eine Wohnung gefällig? Szép, jönrő privatwohnung! Nagyon ócsó, kéremlásan, halb geschenkt. Nincs is messze, itt mingyárt Neupestba, két oblak az otezára egy kerttel, tessén parancsóni, kéremlásan!

APA (dühösen.) Menjen dolgára! Még ez a zsidó Ujpestre vinné az embert. Fiakker, alzo vaz isz? Hát itt háljunk azon a dombon.... dombon.... dom.... Thyú! Az isten ugyse! Micsoda domb az, hallja?

FLAKKER Domb, domb? Ja so? Az a Blocksberg!

APA. Ez itt e! Ugy-e hogy a koronázási domb? Anyjok, gyerekek, ez a koronázionalis domb! Heh, heh! A mi földünköl nincs benne! Csak azért sincs! Ugoosa non coronat.

FLAKKER. I bitt, nekem keves időt van, i hab no zwa Fuhren. Megyek a „Stodt Waitzenba“, mert a Frohner is biszonosan semmi nincs! (A család belenyugszik s végre a „Vác városában“ találnak is szállást.)

S é t a.

APA. No hát merre?

MAMA. Tán a masamódhoz kellene elmenni?..

APA. Ez a ti első gondotok; masamód — masamód — nem hogy az országházát néznénk meg legelőbb is.

LACZI. Hiszen nincs most országgyűlés, éd's apám! APA. Hát nézzük meg legalább kívülről.

LACZI. Az igaz, kapóra jöttünk Pestre! Sem országgyűlés, sem színház, sem lófuttatás, aztán épen a vakaczióban mikor a fiúk sincsenek itt

PIROSKA. De ván ám császárfürdői bál! Jaj, csak már este volna. Jaj, milyen lehet az a Bulyovszky Gyula, meg az a Milassin Vilmos, a ki olyan bájosan tudja leírni a császárfürdői bálakat. — Itt a masamód, mama. (Bemennek a divatboltba. A mama nagy basarózsás, füvegesöngetyís kalapot vesz magának; lányának meg estére koff-puczt, melyen egy gyík egy paradicsomalmába harap.)

(Folyt. köv.)

Kricsi gróf Rucsi báróhoz.

Kedves brrruderrkám!

Kétségtől olvástád márr a „Debatte“-bán, hogy Antoinette, a párrisi chanssonniere itt ván Pesten. Ah, kedvesem, mily kárrróplás az óstobá orrrszággyűlési fádságokérrrt! C'est vrai, Antoinette nem bájos, még csak nem is szép, elle n'est pas ni moins jeune, de, mon cher, ő áztát mutat, a mit a mi operrránkban még nem tudott kivinni az á Sámi, pepedig biztosán tudom, hogy fárrrádozik rrrájtá. Oh, és avec quelle grace! Nem az örrreg Sámi, hanem az Antoinette! Há más tenné, válámi benszülött bárrrbárrr, ugy nevezett művésznő, magám is elpirrrulnék. Hanem ő, ő tőle ugy jön ki, hogy az emberr rrrá sem érrr elpirrrulni; az ugy megy mint á blitz! Eins zwei! Brrr — rrrum! és — há eingeweicht vágy, egy isteni nasenstüberrrt káptál á legpárrrányibb lábácskától. Ah, brrruderrrkám! el kell jönnöd, ezt látnod kell. Adieu! — Apropos (parsque je parle de dieu) hállottád-e hirrrét Henrynak. Az ugyan megádtá az iskolá tánácsnak. Á tisztelendő úrrr extrrrá misét mondott errrre az eserrrre, melyen mind jelen voltunk. Unerrrhörrrt, mily istentelen márrr á világ. Á tisztelendő urrr ázt mondjá, hogy isten tudjá hol fog végződni á dolog, há az iskolák ügyét csak ugyan kiveszik á clerrrus kezéből. Azérrrt örrrülök comte Henry derrrék magátárrrtásán. Hogy fog Pepi mérrrgelödni. De ugy kell neki, minek vállalkozik olyankorr ministerrrségre, mikorrr az országházában minden prroletárrrnák hátálmában ván ötet kérrrdörrre vonni. Ah, á Bélá, das ist ein ándrrrrrrr Kampl. Áz megádtá á pozsonyi cánaillenák. Igy kellene az iskolá tánácsokkál is bánni, ákkorrr áztán nem lenne á világ olyan rromlott. — No most ádieu! — Má estérrre ismét látni fogjuk őt, és kápunk isteni nasenstüberrrt. Tout á toi Krrriesi.

P. S. Áz az istentelen frreimaurrerrrr Rrronge itt is megforrdult. Á comtesenák mellékelve küldök egy Álbácht s egy legyezöt à la „Pio nono keserrrve“. Á propos! májd hogy el nem feledtem, Antoinette bal lábának strrrimfli kötőjét én erroberrrroltam... Ah....!!.....!! — — —

Der Obige.

Falun.

- Aztán nem alkalmatlan nagysádnak e nyaralóban a mozdonyok füstje?
- Már hogy volna, mikor a férjem dohányos!

Egy utczasarok a magyar fővárosban.

Horn Ede panasza.

Valék híres, nagy és hozzá még boldog,
S maradok is, ha kerekét nem oldok;
De bezzeg most! — Haj! sirt im ilyen ásnak
Egy europai kapacitásnak!

Követ leszek, először azt ígérték,
Utóbb miniszterség volt már a mérték;
De bezzeg most, hogy engedtem a csábnak,
Fejemhez ellenzéki bankot vágnak.

Oh jaj egek siralmas boltoztatja,
A szerkesztőt, azt Párisból hozatja,
De bezzeg nincs elég praenumeránsa,
Hogy ötet a hinárbul is kirántsá.

Közöttök hajh, doh származott szívembe
Móricz fiam, nem vagy igaz hivem te,
Ha röviden nem változik a dolgom —
Soll ich leben, a kerekét megoldom.

A „B. J.“ csodabogárgyűjteményéből.

Levélczimék.

1. Ezen levelem küldöm egy Leányzonak, a kit Rézinek hívnak, különben szobalányképpen szolgál Nagy Lukon Csanád Megyében.

2. Ez a levelem Szegedrül igenesen fíjamhoz menjen, a ki most Göröcsbe találtato, huszárképen a kezibe adason, és mindjár írjon anyának a ki tiszteli inét.

3. Cs. k. Förd. Frik. Likistván, 13-ik Huszár, 1-ső század, 3-ik Zugnál, Nyerges Györgynek adason az keziben, Monostorkában.

4. Székei Ferencz. Téklamesternek, Szala folnai utba, nach Szent Miklosra cserép színház szoll e levél.

5. Az ides páromnak, a ki e ment hazum Tul Semeringben (Turn Szeverin) én küldöm neki, hogy tuga mit csinálók ithon. Szegedrű irtam neki ezt.

6. Ezen levelem ajánlom Gyuka Athakanovits Szűts meiszter urnak, ha tehát meiszter ur gondoja, hogy levele van, menyen a postára és az Exteditortu követője e Gyikusinban in Ungarn.

7. Az uramnak küldöm ezt a levelet a kit a postán maragyon, maj együn az uram érte a ki matroc a 4-ik slepen.

Egy esztergammegyei pap toastjából.

„Szerényen nyavalyog az ibolya az erdők vad homályában, de ha a nap sugara rá durrint, felemeli fejét és illatot boesát magából. Én vagyok az ibolya, a vallás a nap, ennek sugara pedig Excellentiád, ki ha kegymosolyával rám durrint, főlemelem fejemet és illatot boesátok magamból, mely ama kívántomba szárnyallik égfelé, hogy a szentséges Uristen stb. számos évekig éltesse, éljen!...”

(Ez a tisztelendő bácsi minden sátoros alkalommal ilyeneket szokott magából kidurrantani, mely durrintásokat alkalomlag gyűjteményünkbe be fogunk sorozni.)

Dohány-enquète.

Nicotintás jelenet a szomorú valóságból.

(Színhely: egy trafik; idő: trafikzárás után; személyek: szivarok és dohányok.)

SENNORA CIGARRITA DI DAMAS. (prűszköl és fűjja az orrocskáját.) Dios mios, menten elájulok. Ez a Sennor Stincadores utóbbi időben megint oly borzasztó szagu mintha . . . miláresz volna.

SENNOR MILARES Y COMMUNOS. Donna! ha ön hölgy nem volna, azonnal amerikai párbajra hínám ki! Golyókat huznánk s a kinek a fekete jutna, az köteles volna . . . ellenfelét kiszívni. Biztos halál!

DON SOVÁNOS HALVÁNOS DE LOS PORTORICCOS. Kegyetlen megmérgezés!

SENNOR STINCADORES. De hát tehetek én arról, ha ilyen a szagom? Panaszkodjanak Hainburgban.

CABALLERO DE LOS CABANNOS. Ah, hiszen önt nem is Hainburgban csinálták, hanem Bideskuthon.

DON SOVÁNOS HALVÁNOS DE LOS PORTORICCOS. Mily hang ez uram? Azon körülmény hogy ön Deák kedvencz Ferencze — akarám mondani Deák Ferencz kedvencze, még nem adja önnek azon jogot, hogy származásomat gyanúsítsa. Én Portoriccoban születtem, nevelöm egy vén négercsalád és bensőmben a hazaszeretet lángol . . .

CABALLERO DE LOS CABANNOS. Hisz az épen az ön hibája, hogy belől lángol. Hanem talán nem anyyira Portoriccoban, mint Portorékason született ön.

SENZALUFTO TRABUCELLO (troubaduro assoluto castillano.) Ej, hagyjuk a feleselést. (Énekel „la donna é mobile“ dallamára:)

Zigarro è nobile
Insupportabile, . . .
Velocimobile,
Velocipede,
E kettő kellene
Füstjének ellene,
Futni, hogy melle ne
Fuljon beléje.

SENNORA CIGARRITA DI DAMAS (con sentimento.)

Senzalufto Trabucello
Trabucello Senzalufto
Trabusenza Luftocello
Senzacello Trabulufto.

SENZALUFTO TRABUCELLO. Ah Sennora, én ön-ért égek.

SENNORA CIGARRITA DI DAMAS. Nevetséges, hisz ön nem is tud égni.

SENZALUFTO TRABUCELLO. Nem tudok? Gyufát, gyufát! Egy királyságot, az az egy 6 krajczáros Bri-tanniát egy gyufaért!

DON DISNDOS UNCRATZAROS. Itt van, tessék! (Meggyújt egy kénköves gyufát)

SENZALUFTO TRABUCELLO. Bocsánat, de ennek az égése veszedelmes, ilyenel nem hagyok rámguyjtaní, csak „Säkerheds Tändstickor one fosfor och svafvel“-lel, azaz svéd gyufával vilány és kén nélkül, a melyen fa nincs.

HERR VON SCHWARCZPÁCZETER. Aber i bitt, schimpfens nit a so auf ananda, es is ja kána von Ihna ka Kreicza net werth!

SENNORA CELESTINKA- DI YARA. Fi dob! micsoda burnótszagút beszél ez az öreg Svarecpáczet ur! Mikor dobjuk már ki ezeket a burnótokat?

SENNORA VIRGINIA DELLA SALMASALA. Mindjárt keresztül böklek a szalmaszálommal vagy megmondom a lájdináná szeretőmnek, hogy snuffoltasson föl a vén gazdasszonyával.

HERR VON TIROLER. Jesses Maria und Joseph, szán dé Virginias keck! In Tirol thät mers aussipeitschen.

MONSIEUR DE SANSPAREIL. Mais Messieurs, c'est à tort qu'elle s'appelle *Virginie*, puisque son amant est lieutenant dans l'armée autrichi... pardon! austro-hongroise.

HERR VON GALIZIER. Ja fráli hod er Recht der Herr von Muszjé Szadprell.

SENNORA CIGARRITA DI DAMAS. Dios mios, be csuf nyelvezetők van ezeknek a snufftobákoknak, azt gondolná az ember, Jókaí Eingesendetjéből tanultak németül.

SENNOR SPANIOL DI STANIOL. Sennora Virginia di Salmasala iránt én fölvilágosíthatom önöket. Ő már a rómaiaknál ismeretes volt és Virginius által találtatott föl, a ki Appius Claudius decemvir szemeláttára agyon is szurta

SENNORA CELESTINCA DI YARA. Bizonyosan nem szelelt.

SENNOR SPANIOL DI STANIOL. Eltalálta Sennora, legalább Livius azt írja, a ki pedig erősen dohányzott és tubákolt.

SENNORA VIRGINIA DELLA SALMASALA (énekel.)

Don Spaniolosz di Staniolosz,
Sargalozsz, Safraniolosz,
Starkosz beiszosz, gelbosz Fuxosz,
Haltosz Maulosz, nixosz muxosz!

Mindjárt jönnek officzirosz,
Infantrirosz, kanonirosz,
Svalizsérosz, granaderosz,
Kik raucherosz dragaderosz

AZRAELA BÜLBÜL (nomine „Seraglio“) Jaj jaj, ide hamar a fátyolommal, különben meglátnak azok a katoná urak. Vallásom fátyolt parancsol arcomra, mert

Számos évek folytán
Engem szitt a zultán,
Basa harambasa,
Kiknek nagy a hasa;

Béglerbégnek, leynek,
Effendinek, beynek
És seraskiernek
Nyujtott négergyermek;

Engem szitt a kadi,
Ulema és padi-
Sah, imám és mufti

S most? (egy sohajja) Itt vagyok, pufti!

DREIKÖNIG (zsebkendőjét Azraela Bülbülnek dobja.)

AZRAELA BÜLBÜL. Azonnal Fölség. (A Dreikönig karjaiba siet és történi azon rendkívüli dolog, hogy Dreikönig, melyet rendszeren kurezgeschnittener ungarischerrel szoktak csak vegyíteni, seraglióval vegyül össze.)

KAPADOHÁNY. Tyhú, a ki pélpamocsoktól kivert aódalbordája van a mi 48-as pártunknak, micsoda fenésegeket aóvasok én ittend ebbe az közösügyes Közlömbe, a kibe takartak! A dohány-ankét mán megest daógozik im bennünk. (Nagy sensatió.) Együtt ünek és tanakonnak, hogy ugyan mán minő uj páczba tegyenek bennünket. Maj' törnek rajtunk borsot paprikát. No képzelem tekintetes nemes Patai Esvány uram, hogy neki fog bú-sólni. Hajsze, nem is tartja mán egyéb a szuszt sze-giube, mint csak a, hogy legalább a bort hál' Istennek még nem páczólják. Tudom én azt, én is vaótam valaha szüzdohány, csakhogy régen vaót a mán.

LADY REGALIA BRITANNICA. Shoking! Hölgyek jelenlétében ilyeneket beszélni, you are a veritable dohany of Cap. De én csakugyan félek, hogy ezek az enquétisták valami rosztat ferralnak. Ha a szabadság nevében minden „regale“ megszünik, én is oda vagyok, mert én is a „regáliák“ közé tartozom.

KAPADOHÁNY. Hajh, mikor még nem vaót trafikvilág! Még mikor a cigárét úgy hitták hogy szivola! Akkor a fuvar is fuvola vaót még, most már a szivola is szivar! A Szent-Andrási cigáré nem szent többé, hanem minister Andrassy-szivar, azt is az óperenciáról hozatja, nem hogy engem szína mint jó hazafihoz illik. A szegény demokráta maradtak csak híveim! Hej, azóta nem csak megfinánczoltak, hanem még meg is finánczministereznek engem, hogy a jég verné el Lónyay uram dohányát! Én nem tom, hogy azok a teins urak így nem tunnak rágyünni az dolog nyittyára, mikor az ilyen magamszeórrú szegén kapáslegén mettunná nekik mondanyi. Ha én nasságos Lónyay urnak vaónék, én csak azt az egyet tenném, hogy mefforditanám a sort és a drága szivarokat, dohányokat leszállitanám, az aócsókat pedig fölemelném, mámint hogy az árát. Mind-össze az egész summának a becse azér' memmaranna, mer' hát 10 meg 1 a csak 11, de 1 meg 10 azis csak 11; osztég a menyit a kormány a derágáknál veszítene. épen csak annyit nyerne az aócsóknál, a kiket drága pizen anna el. Így a kincstárnak semmi kára nem vaóna és az emberek is mind aócsót színának, mer' hát a vaóna a java, la! Így osztég a kecske is jaó-lakna, jaz káposzta is memmaranna, azaz minden ember aócsót is szína, jaót is, meg a kincstárnak is vaóna drága portikája is, aócsója is. De hát ki az ördög fog én rám hallgatni? Hájszen a finánczminiszter nem szí bejölem soha és így nem is tudhatja, hogy mit akarok? (Általános helyeslés, mely azonban rögtön elnémul, mert kinyilik az ajtó s a boltot kinyitják. Az első ember, a ki belép, kapadohányt kér, de fájdalom nem a pénzügyér, hanem csak egy szegény tót legény.)

OTTHON.

Választás előtt.

Országgyűlés után.

Engem válasszatok meg, édes atyámfiai! Leszállítom az adót, haza kergetem a német katonát és tiszta, akcizolatlan borral meg szüzdohánnyal traktállak meg! Én megváltom számotokra az igazi szabadságot és kivezetlek bennötöket a közösüges Miczraimból a negyvennyolczas Kanaánba!

Polgártársak! Édes véreim Én! és hazafias pártom, mi nem tehetünk róla, hogy számotokra zsákkal nem hoztuk a mannat és egyéb áldást! Mi kisebbségben vagyunk, s a hazaáruló és népnyzó „zsidó-többség” nem engedett semmit valósítanunk szent szándékainkból!

A. Valljon el tudják-e csipni Asztalost és Madarászt újra?

B. Bizton hiszem, hogy el.

A. Hogy hogy?

B. Hát először is csak akkor tudták elcsipni, mikor a demokrata körök kezdtek virágozni; s most már ismét egyre-másra kelnek ki redivivus demokra-körök új név alatt; az egyik majd csak megint kézre adja a „lelkes ügyvédet” s a „buzgó ügybarátot.”

A. No, már látom, a néhai demokrata-körök újra mind föltámadnak „szabadelvű népkör” czim alatt.

B. Ugy ám, csakhogy azelőtt Madarász csinálta és Átkor a köröket és Kossuth volt mindenütt tiszteletbeli elnök; ma meg Jókai csinálja és Ghyczy-Tisza tiszteletbeli elnök.

A. Az igaz; hanem most már azt nem tudom, hogy a körök emelkedtek-e Kossuthtól Ghyczy-Tiszáig, vagy a kik csinálják, szálltak-e le Madarász-Átkorról, Jókai Móriczig.

Suezi csatorna.

I.

Az egyiptomi alkirály az angol kormányhoz.

Tisztelt kormány!

Legyen szerencsénk november 3-án a suezi csatorna ünnepélyes ünnepélyéhez.

Izmail, m. p.
alkirály.

II.

Az angol külügyminister az egyiptomi alkirályhoz.

Altesse!

Lesseps (laissez) nous, vous nous faites Suez (suer) avec votre canal!

Clarendon m. p.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-utca 24.

Rajzoló: Klic Károly.